

2. Zarzut drugi dotyczący błędnej interpretacji i stosowania art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do pojęcia pomocy państwa.
  - Na poparcie tego zarzutu Republika Grecka powołuje się na brak korzyści gospodarczej i selektywnego charakteru omawianych środków a zwłaszcza na okoliczność, że pozwana nie wskazała prawidłowo systemu odniesienia tych środków, nie dokonała oceny istotnie różniących się od siebie sytuacji prawnych i faktycznych, przedsiębiorstw działających w sektorze robót w zakresie infrastruktury publicznej w świetle szczególnych cech umów koncesji mających taki przedmiot oraz naruszyła podstawowe i naczelną zasady ogólnego systemu podatkowego, które wyraźnie są u podstaw omawianych środków.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego, niepełnego i sprzecznego charakteru uzasadnienia w odniesieniu do omawianej pomocy państwa.
  - Na poparcie tego zarzutu Republika Grecka powołuje się na błędny, niepełny i spreczny charakter uzasadnienia, jeżeli chodzi o: przyznanie pomocy państwa z wykorzystaniem zasobów państwa, b) obecność selektywnych korzyści, c) porównanie z podobnymi przepisami podatkowymi dotyczącymi umów koncesji w sektorze robót w zakresie infrastruktury publicznej zatwierdzonymi przez Komisję i d) zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi.
4. Zarzut czwarty dotyczący błędnej interpretacji i stosowania art. 107 ust. 3 TFUE w odniesieniu do zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym.
  - Na poparcie tego zarzutu Republika Grecka powołuje się na błędną ocenę przez pozwaną istnienia pomocy regionalnej zgodnej z rynkiem wewnętrznym oraz pomocy koniecznej i proporcjonalnej przeznaczonej na wspieranie realizacji celu stanowiącego przedmiot wspólnego zainteresowania.
5. Zarzut piąty dotyczący błędnego ustalenia wielkości pomocy i naruszenia ogólnych zasad prawa Unii w dziedzinie odzyskiwania pomocy.
  - Na poparcie tego zarzutu Republika Grecka powołuje się na błędną metodologię zaproponowaną przez pozwaną w celu ustalenia wielkości pomocy i na naruszenie zasady równego traktowania.

**Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2015 r. – Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató/OHIM –
Hollandimpex Kereskedelmi és Szolgáltató (Choco Love)**

(Sprawa T-325/15)

(2015/C 279/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sun System Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat Á. László)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Hollandimpex Kereskedelmi és Szolgáltató kft (Budapeszt, Węgry)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Hollandimpex Kereskedelmi és Szolgáltató kft

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „Choco love” – zgłoszenie nr 11 496 916

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 marca 2015 r. w sprawie R 1369/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi, zmianę zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie sprzeciwu oraz odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego „Choco love”; lub ewentualnie
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz przekazanie sprawy OHIM do ponownego rozpoznania;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2015 r. – Republika Grecka/Komisja

(Sprawa T-327/15)

(2015/C 279/52)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou i A.E. Vasilopoulou)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji z dnia 25 marca 2015 r. „w sprawie zastosowania korekty finansowej do części sekcji EFOGR – orientacja programu operacyjnego 2000GR061RO021 CCI (Grecja – Cel 1 – Rekonstrukcja terenów wiejskich)” w kwocie 72 105 592,41, notyfikowanej z numerem C(2015) 1936 final.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. W pierwszym zarzucie skarżąca twierdzi, że zaskarżonej decyzji brak jest podstawy prawnej albowiem art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999⁽¹⁾, w oparciu o który została ona wydana został uchylony w części w której dotyczy sekcji EFOGR – Orientacja (pierwsza część pierwszego zarzutu); w każdym razie od początku nie zachodziły przesłanki prawne umożliwiające powołanie się na art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 (druga część pierwszego zarzutu).